

[Johs. Christiansen.]

§ 6 går til en begrænsning af de unges interesser, idet man kræver, at de pågældende kun må fremstille sig efter indhentet tilladelse af udskrivningschefen, hvis ministeren skulle finde på at træffe bestemmelse herom.

Overhovedet ønsker jeg ved denne lejlighed meget at anbefale, at der tages videst muligt hensyn til de unge, som jo dog i første række må påtage sig de militære byrder. Dette gælder med hensyn til de omstændigheder, hvorunder udskrivning og indkaldelse finder sted, men det gælder naturligvis også og ikke mindst med hensyn til de forhold, hvorunder de unge må aftjene deres værnepligt.

Jeg har i dagbladet „Politiken“ for i dag set en indsendt artikel af to navngivne underskrivere, der nylig er blevet sendt hjem fra militærtjeneste. Denne artikel, som jeg vil bede ministeren lægge mærke til, går ud på, at en værnepligtig er blevet sparket af en premierløjtnant, at han på alle mulige måder har forsøgt at få en klage over dette ført igennem til de højere instanser, men at han først er blevet bremsset ude i sin afdeling, og da det så endelig langt om længe lykkedes at få klagen frem til bataillonschefen, blev den alligevel på en eller anden måde undertrykt, så der ikke kom retslig undersøgelse.

Jeg vil gerne sige til den højtærede indenrigs- og boligminister og i det hele taget til dem, som har med forsvaret og med landets ungdom i denne forbindelse at gøre, at vi ikke kan tolerere en tilstand med sparkende premierløjtnanter, som ikke bliver draget til fornødent ansvar for de handlinger, de begår. Da denne artikel er indsendt af to navngivne mænd, kan denne sag forfølges, og jeg henstiller, at ministeren i dag giver tilsagn om, at sagen bliver forfulgt, og at der bliver indledt retslig undersøgelse imod den pågældende premierløjtnant. Men jeg ønsker også, at der bliver foretaget en undersøgelse overfor de instanser indenfor befalingsmandskorpset, som har standset eller fået standset den klage, der her er tale om.

Sådanne forhold kan vi ikke byde landets ungdom, og de, der tror på, at forsvaret skal have en stor mission i vort folk, må være de første til at erkende, at sådanne tilstande kan vi ikke have. Jeg vil gerne tilføje, at der har så længe været tale om en justitsombudsmand her i landet. Jeg tror ikke, det er for tidligt, at det spørgsmål bliver taget op til gennemførelse, ikke alene på de civile områder, men også på de mili-

tære, for det må ikke og det kan ikke tolereres, at klager af denne art standses undervejs; de må frem, så forholdene kan blive undersøgt til bunds og således, at de, der har ansvaret for den slags adfærd overfor mandskabet, også kommer til at vedstå dette ansvar.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede minister har to begrundelser for dette lovforslag, den første er den, at fødselshyppigheden i 1932 var så ringe, at der ikke bliver mandskab nok, og den anden, at 21 års alderen for indkaldelse til soldater-tjeneste skulle være for høj, og at det skulle være mere fordelagtigt med den yngre aldersklasse.

Den første begrundelse, at fødselshyppigheden i 1932 skulle være så ringe — hvilket jo iøvrigt er blevet bestridt af den foregående taler — tegner et ret betænkeligt perspektiv, ikke alene her i landet, men ude i verden med de indkaldelser, der finder sted til militærtjenesten. Man får det indtryk, at efterhånden udvikles militærvæsenet så stærkt, at der ikke engang fødes så mange børn, som der er brug for til kanonføde. Det er uhyggeligt med et sådant perspektiv, der jo kan afledes af den motivering, der her er givet for forslaget.

Den anden motivering for en lavere værnepligtsalder, at det skulle være fordelagtigere, vil jeg dog alligevel sætte et spørgsmålstegn ved. Man kan blot drage en sammenligning med polititjenesten, for ingen tænker vel på i denne at ansætte folk på 18—19 år, og polititjenesten er dog vel ikke så krævende, som militærtjenesten efterhånden er blevet på grund af udviklingen af de moderne våben og deres betjening. I forhold til de opgaver, der nu foreligger indenfor militærtjenesten, tror jeg ikke, at den begrundelse, at værnepligtsalderen er for høj, kan holde.

Noget andet er, at der her er tale om en foreløbig foranstaltning, indtil man kan få ændret værnepligtsloven og få en grundig behandling af de herhen hørende spørgsmål. Til den tid vil jeg gå ud fra, at de tanker vil blive gjort til genstand for en grundig behandling, som vi fra vor side gang på gang har fremført om en frivillig værne-tjeneste, tanker, som jeg nu ser bliver luftet i forbindelse med de nye planer om udvidelse af det militære beredskab med en fast kerne. Jeg tror ikke, man i det lange løb kan opretholde myten om, at almindelige unge, selvom de er normalt begavede, vil være i stand til på kort tid at betjene moderne våben i det omfang, som kræves.